POLSKI ZWIĄZEK PŁYWACKI

SPRAWOZDANIE

Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU I WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ ZA ROK 1937

WARSZAWA — 1938 ROK

Zakł. Graf. „Drukprasa" Sp. z ogr. odp. N.-Świat 54, tel. 615-56 i 242-40.

SPRAWOZDANIE
z działalności Zarządu Polskiego Związku Pływackiego w roku administracyjnym 1937.

I. Skład osobowy Zarządu.

Zarząd Polskiego Związku Pływackiego wybrany został na Walnym Zgromadzeniu w dniu 7 lutego 1937 r. w następującym składzie:

Prezes — Stanisław Machowicz, płk.
Wiceprezes admin. — Zdzisław Machinko, mjr. int.
Wiceprezes sport. — Nicolas Czyż.
Skarbnik — Stefan Nowicki, por. int.
Sekretarz — Ryszard Sikorski.
Członkowie — mgr. Kazimierz Rudzisz, mgr. Bogdan Baranowski, mgr. Witold Łyżwiński, Roman Hrehorowicz, Wanda Tomaszewska.

W czasie kadencji nastąpiło szereg zmian i przesunięć personalnych. Na początku okresu sprawozdawczego ustąpił z zajmowanego stanowiska skarbnik por. Nowicki Stefan, na którego miejsce Zarząd dokooptował p. Gernera Juliana; na sekretarza P. Z. P. zamiast p. Sikorskiego Ryszarda, który zrzekł się mandatu. Zarząd dokooptował kpt. inż. Kaczorowskiego Henryka. W październiku br. na miejsce p. Witolda Łyżwińskiego i p. Wandy Tomaszewskiej, którzy złożyli rezygnację z zajmowanych stanowisk, Zarząd dokooptował p. Wernera i p. Milicerową. W końcu roku na skutek rezygnacji p. Sikorskiego z zajmowanego stanowiska, Zarząd powierzył kierownictwo biura p. Gernerowi Julianowi, który zrezygnował ze stanowiska skarbnika. Zgodnie z uchwałą Zarządu funkcję skarbnika do końca kadencji pełnił wiceprezes administracyjny p. major Machinko.

Powodem tych licznych rezygnacji członków zarządu był stale brak czasu, który powodował niemożliwość uczestnictwa nawet raz na miesiąc w obradach zarządu. A przecież stan i warunki organizacyjne P. Z. P. wkładają na barki członków Zarządu bardzo duże pracy, której podołać można jedynie pod warunkiem rozporządzania znaczną ilością czasu. Okoliczność tą, ustępujący Zarząd poleca uwadze Walnemu Zgromadzeniu przy konstruowaniu nowych Władz P. Z. P.

II. Praca Zarządu.

Praca Zarządu w ciągu całego roku sprawozdawczego oparta była na wytycznych tych władz państwowych (PUWF. i PW.) i sportowych (Z. P. Z. S.), które kierują całokształtem zagadnień sportowych oraz na statucie i uchwałach Walnego Zgromadzenia P. Z. P. w 1937 r.

Czy i w jakim zakresie zdołał Zarząd wypełnić swe zadania, pozostawia do uznania Walnemu Zgromadzeniu. Nadmienić tylko może-

my, że w pracy swojej ożywieni byliśmy najlepszymi chęciami. Praca Zarządu była w tym roku nie łatwa, gdyż poza sprawami wynikającymi z normalnego biegu działalności naszej, musieliśmy ciągle walczyć z trudnościami materialnymi, brakiem ludzi do pracy w terenie, oraz opieszałością w pracy niektórych okręgów i klubów.

Zarząd P. Z. P. w okresie sprawozdawczym odbył 14 plenarnych zebrań przy średniej frekwencji 7 osób. Od chwili założenia P. Z. P. wszystkie jego Zarządy odbyły ogółem 182 zebrań.

Prócz zebrań Zarządu 3 razy w miesiącu odbywały się zebrania Komitetu Wykonawczego, w pracach którego brali udział: pp.: płk. Machowicz, mjr. Machinko, kpt. inż. Kaczorowski, N. Czyż, B. Baranowski, K. Rudzisz, R. Hrehorowicz i J. Gerner. Komitet Wykonawczy odbył 26 posiedzeń w okresie sprawozdawczym.

W zebraniach Zarządu brał udział delegat Państwowego Urzędu W. F. i P. W. mjr. Władysław Sieńczak, na miejsce którego w końcu roku został delegowany p. kpt. Slósarczyk Marceli.

III. Referaty.

Między sześciu członków Zarządu podzielono następujące referaty:

a) organizacyjny,
b) wyszkolenia,
c) ratownictwa,
d) propagandy,
e) odznaki pływackiej,
f) sportowy.

Ad. a) Referat Organizacyjny powierzono p. H. Łyżwińskiemu, który jednak z powodu zajęć zawodowych, nie mógł poświęcić odpowiedniej ilości czasu sprawom organizacyjnym. Prace tego referatu prowadzone były częściowo przez biuro P. Z. P. Dopiero po objęciu referatu w m-cu październiku 1937 r. przez p. Wernera, kontynuowano prace rozpoczęte przez poprzedni Zarząd w zakresie uporządkowania spraw personalnych sędziowskich i instruktorskich.

Ad. b) Referat Wyszkolenia prowadził p. B. Baranowski, wraz z p. Tomaszewską, w październiku funkcję p. Tomaszewskiej objęła p. H. Milicerowa.

Praca referatu, podobnie jak w ubiegłym okresie sprawozdawczym, oparta była na ścisłej współpracy z PUWF. i PW.

Przy współudziale technicznym P. Z. P. — PUWF. i PW. zorganizował szereg kursów centralnych dla instruktorów pływania i 11 kursów dla przodowników pływania w Okręgowych Ośrodkach W. F.

Dla doszkolenia czynnych instruktorów pływania, oraz dla absolwentów wyższych uczelni w. f. zorganizowano 4 kursy 6-cio dniowe pływania (3 męskie, 1 kobiecy); kursy te cieszyły się dużą frekwencją i pod względem wyszkolenia dały zadawalające wyniki. Na kursach tygodniowych wydano 38 dyplomów instruktorskich i 16 przodowniczych.

W formie doszkolenia dla instruktorów pływania przeprowadzono kurs ratownictwa i skoków, na którym wydano dyplomów: instruktorów ratownictwa 13 (w tym 2 kobiety), przodowników ratownictwa 10 (w tym 3 kobiety), instruktorów skoków 2, przodowników skoków 2.

Dużą zdobyczą dla pływactwa szkolnego było przeszkolenie nauczycieli w. f. na dwuch kursach pływackich, z których jeden sko-

szarowany, był subsydiowany przez M. W. R. i O. P., drugi dochodzący został zorganizowany przez Warszawskie Koło Wychowawców Fizycznych.

Pewnym sukcesem dla współczesnych metod nauczania pływania jest przeszkolenie zawodowych instruktorów pływania na specjalnym kursie, zorganizowanym dla kierowników pływalń.

Specjalną zdobyczą jest zjednanie dla sprawy pływania Związku W. K. S., który przeszkolił na 4 kursach 99 oficerów i podoficerów (dypłomów instruktorskich wydano 45, przodowników — 41), i co może jest również ważne — zainteresował się sprawą pływania sportowego dla potrzeb pięcioboju oficerskiego.

Na podkreślenie zasługuje nawiązanie kontaktu z Policją Państwową, która stale zasila nasze kursy swoimi ludźmi i która posiada już cały szereg pierwszorzędnych instruktorów przez nas przeszkolonych.

Wreszcie została rozstrzygnięta sprawa wystawiania dyplomów instruktorom, które wystawia obecnie tylko P. Z. P.

Otworzenie pływalni w C. I. W. F. rozpoczęło nową erę dla nauczania pływania, możemy być pewni, że każdy z absolwentów będzie świetnym instruktorem pływania, zaznajomionym z naszymi metodami pracy i mamy nadzieję, że tą drogą nowoczesne pływanie wkroczy tam, gdzie nam tak trudno dotrzeć — na teren szkół.

Zaznaczyć należy, że C. I. W. F. nawiązał ścisłą współpracę z P. Z. P., zorganizował doszkolenie w pływaniu dla swej kadry pod kierunkiem naszego instruktora — p. Wielińskiego, daje swych uczniów na kursy P. Z. P., organizowane na terenie C. I. W. F., honoruje dyplomy P. Z. P., gdyż instruktorzy C. I. W. F. ubiegają się o ich uzyskanie.

Reasumując, stwierdzamy, że jeśli chodzi o rozwiązanie problemu instruktorskiego, to rok obecny stanowi przełomową epokę — przeszkolenia szeregu nauczycieli w. f., doszkolenie szeregu instruktorów, zainteresowanie pływaniem policji i wojska, wreszcie C. I. W. F., oto są fundamenty, na których możemy śmiało oprzeć przyszłość naszego pływactwa.

Poniższe zestawienie ilustruje ilość przeszkolonych na kursach instruktorskich pływania.

Rok	Ilość uczestników	Ilość wydanych dyplomów	Ilość wydanych dyplomów przodownikom	Nie uzyskało tytułów
1935	—	30	7	—
1936	60	50	6	4
1937	312	176	43	93

W zestawieniu nie wykazano kursów W. K. S. i kursów dla nauczycieli w. f.

Nie możemy pominąć na tym miejscu milczeniem pracy naszego głównego instruktora p. Zygmunta Wielińskiego, którego niezwykłemu zapałowi i poświęceniu zawdzięczamy ten pomyślny stan sprawy wyszkolenia instruktorów pływania w Polsce.

Ad c). Referat Ratownictwa prowadził p. mgr. Rudzisz Kazi-

mierz, pod kierownictwem którego sprawy ratownictwa weszły na właściwe i realne tory.

Ogólna charakterystyka.

Ratownictwo wodne w Polsce powstało przed kilku dziesiątkami lat. Już bowiem przed rokiem 1914 na terenie b. Kongresówki istniały przy wioślarskich klubach sekcje ratownicze (Płock, Kalisz, Włocławek, Wilno, a w Warszawie nawet Towarzystwo Ratownicze). Dziś z pracy tej niewiele zostało. Taka sama sytuacja była i jest i w innych dzielnicach Polski.

Jedynie może w Krakowie, gdzie istnieje Studium Wychowania Fizycznego przy Uniwersytecie Jagiellońskim i na Śląsku, gdzie przy Górnośląskim Klubie Pływackim Siemianowice była komisja do spraw ratownictwa, idea ratownictwa wodnego jest nadal pielęgnowana. Wspomniana komisja na Śląsku opracowała nawet zasady ratownictwa, projekt regulaminu dla osiągnięcia stopni ratownictwa, projekty dyplomów, odznak (3 stopnie), wybito odznaki, organizowano dni ratownictwa, kursy ratownictwa (Kraków 1927 r.), przyznano kilkadziesiąt odznak pierwszych dwóch stopni. W 1929 r. sekcja do spraw ratownictwa zostaje przeniesiona — zgodnie z uchwałą P. Z. P. — ze Śląska do Warszawy.

W 1934 r. P. Z. P. przy poparciu Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy zorganizował 20-dniowy kurs dla instruktorów ratownictwa. Kurs ten ukończyło 10 osób przy 20 uczestnikach kursu.

Poza tym zbierano materiały o przepisach administracyjnych lokalnych zachowania się na wodzie, o organizacji ratownictwa we Francji, Niemczech, Holandii, Ameryce (Stany Zjednoczone Ameryki Północnej), Anglii. Umożliwiono wreszcie wyjazd kpt. Kazimierzowi Laskowskiemu do Holandii i Niemiec na studia ratownicze.

Tak pięknie rozpoczęta na Śląsku akcja ratownictwa rozbija się stopniowo o stały brak funduszów.

Dziś praca nad spopularyzowaniem ratownictwa jest niezorganizowana i tylko pewne związki, jak Y. M. C. A., Towarzystwo Kajakowe, niektóre towarzystwa wioślarskie uczą swych członków ratownictwa wodnego. Nie można w ciągu dziesięciu miesięcy (kwiecień 1937 — styczeń 1938), dużo zrobić. Jeśli się bowiem weźmie pod uwagę nadzwyczajny rozwój ratownictwa w Niemczech, gdzie w okresie od 1925 do 1935 r. wyszkolono około 300.000 instruktorów, a w Holandii przeszło 20.000 instruktorów, że w obu tych krajach organizacja ratownictwa wodnego uznana jest jako organizacja wyższej użyteczności publicznej — to musimy dojść do smutnych rezultatów porównawczych, tymbardziej, że w Polsce tonie rocznie do 3000 ludzi. To też najwyższy czas, aby tą ideą zainteresować się poważnie i szerzyć ją we wszystkich zakątkach kraju, jako obowiązek społeczny.

Prace wykonane w roku sprawozdawczym
(kwiecień 1937 — styczeń 1938).

1) Zarząd P. Z. P. wydał regulamin ratownictwa, regulamin odznaki ratowniczej P. Z. P., regulamin zawodów w ratownictwie i regulamin Mistrzostw Polski w Ratownictwie.

Być może, że regulaminy te mają braki, lecz na braki te nikt nie zwrócił uwagi, czy to uznając, że regulamin jest dobry, czy też poprostu z braku należytego zainteresowania. Zarząd P. Z. P. jednak

prosi o przesyłanie swych uwag co do regulaminów do referatu ratownictwa P. Z. P.

2) Na podstawie przyjętego regulaminu Zarząd P. Z. P. powołał komisję sportowo - egzaminacyjną w składzie 5 osób.

3) Na skutek wniosku Zarządu P. Z. P. przeprowadzono w programie nauk C. I. W. F. zasadę, że wszyscy wychowawcy fizyczni muszą zdobyć jeden ze stopni ratowniczych, co niewątpliwie wpłynie dodatnio na rozwój idei i umiejętności ratownictwa. Następnie na wniosek Zarządu P. Z. P. wszyscy uczestnicy kursów instruktorów pływania są zapoznawani z ratownictwem. Trudno tutaj mówić o zdobyciu przez instruktora pływania stopnia przynajmniej ratownika, a to dlatego, że ilość godzin poświęconych na tych kursach na ratownictwo jest zbyt szczupła, aby osiągnąć jakieś rezultaty.

4) Przeprowadzono I kurs ratownictwa według nowego regulaminu.

Kurs ten odbył się na pływalni C. I. W. F. i ukończyło go 26 osób, z których:

13 otrzymało stopień instruktora ratownictwa (w tym 2 panie),
10 otrzymało stopień przodownika ratownictwa (w tym 3 panie),
3 otrzymało stopień ratowników (w tym 1 pani).

5) Urządzono na pływalni C. I. W. F. pokaz ratownictwa przy udziale około 200 widzów.

6) Nawiązano kontakt z Policją Państwową celem szerzenia wiadomości ratowniczych w szeregach Policji Państwowej.

7) Wyjednano w P. U. W. F., aby w planach prac uwzględniano kursy specjalne dla przodowników instruktorów ratownictwa bez dodawania do tych kursów innych specjalności np. skoków.

W ten sposób stworzono pewne możliwości do zapoczątkowania pracy ratownictwa w okręgach P. Z. P.

Projekt pracy na rok 1938.

W roku 1938 należy:

1) Prowadzić pracę organizacji ratownictwa w okręgach. W tym roku okręgi winny wyszukać ludzi do komisji sportowo-egzaminacyjnych i komisje te zorganizować.

2) Wykonać i rozesłać do okręgów manekiny.

3) Zorganizować przynajmniej 2 kursy dla instruktorów ratownictwa. Sprawą tych kursów powinny żywo zająć się okręgi i delegować na te kursy ludzi, przejętych ideą ratownictwa, którzy po przesłuchaniu kursu podjęliby dalszą pracę organizacyjną w okręgach.

4) Zorganizować przynajmniej 2 kursy popularne w większych miastach, a conajmnie w siedzibach okręgów dla mężczyzn i kobiet, a to w tym celu, aby przygotować zawodników na okręgowe mistrzostwa i Mistrzostwa Polski, a także aby przygotować ich do pokazów ratownictwa i w ten sposób popularyzować ideę ratownictwa w społeczeństwie.

5) Przeprowadzać propagandowe zawody w ratownictwie, o ile można na pływalniach odkrytych, dostępnych dla większej liczby publiczności.

6) Zorganizować tygodnie, czy miesiące propagandy ratownictwa przy pomocy władz komunalnych, administracji ogólnej i Policji Państwowej.

7) Przeprowadzić zawody okręgowe i Mistrzostwa Polski w ratownictwie.

8) Zorganizować akcję, zmierzającą do zdobycia funduszów na szerzenie idei, wiedzy i umiejętności ratownictwa w społeczeństwie.

9) Wydać popularną pracę o ratownictwie.

10) Zarząd P. Z. P. zaleci Okręgom i klubom aby na wszystkich zawodach z udziałem publiczności obowiązkowo urządzano pokazy ratownictwa.

Ad. d. Referat Propagandy powierzono p. R. Hrehorowiczowi. Prace referatu w okresie sprawozdawczym obejmowały utrzymanie kontaktu z prasą i propagandę idei sportu pływackiego.

Z zadań specjalnie prasowych należy podkreślić życzliwe ustosunkowanie się do P. Z. P. Polskiej Agencji Telegraficznej i Polskiego Radia, które to instytucje chętnie zamieszczały i rozpowszechniały wszystkie nadesłane komunikaty i wzmianki. Prasa codzienna jest jeszcze usposobiona do sportu pływackiego dość obojętnie i pomimo dążeń Zarządu P. Z. P., do nawiązania bliższego kontaktu nie okazuje większego zainteresowania pływactwem, ograniczając się tylko do krótkich wzmianek z życia sportu pływackiego.

Mamy jednak nadzieję, że w roku przyszłym zainteresowanie prasy pływactwem będzie większe, choćby dla tego, że zaczyna ono ogarniać coraz szersze rzesze młodzieży i interesować ogół społeczeństwa.

W zakresie propagandy zorganizowano „Miesiąc Propagandy Pływania w Polsce", w celu spopularyzowania sportu pływackiego.

W związku z miesiącem propagandy pływania Zarząd P. Z. P. uchwalił zwolnić od składek za rok 1937 na rzecz P. Z. P. i Okręgów wszystkie nowowstępujące do P. Z. P. kluby w okresie od 29.VI. — 30.IX. 1937 r.

Miesiąc propagandy odbył się według następującego programu:

a) bezpłatna nauka pływania dla młodzieży do lat 16,
b) propaganda radiowa,
c) propaganda prasowa,
d) zawody pod nazwą „Międzyrozgłośniowe zawody pływackie Polskiego Radia".

Wykonanie.

a). Zarząd Polskiego Związku Pływackiego zorganizował za pośrednictwem klubów P. Z. P., Okręgów P. Z. P., Komitetów i Ośrod-

Okręg	Ilość przeszkolonych	Uwagi
Pomorski	6.339	
Wileński	1.052	W tem 600 osób po cenie ulgowej
Warszawski	855	
Lwowski	660	
Śląski	583	
Lubelski	327	
Krakowski	195	
Łódzki	176	
Poznański	113	
Razem	10.300	

ków W. F. i P. W., na terenie całej Polski w 36 komórkach organizacyjnych szereg bezpłatnych kursów nauki pływania. Kursy te ukończyło z wynikiem dostatecznym 10.300 dziewcząt i chłopców. Poniżej podane jest zestawienie przeszkolonych kursantów wg. okręgów.

b). Celem popularyzowania pływania za pośrednictwem radia, nawiązano kontakt z referatem sportowym Polskiego Radia. Członkowie Zarządu P. Z. P. opracowali i wygłosili w rozgłośni Warszawskiej w programie ogólnopolskim 12 pogadanek popularnie ujętych na tematy pływackie. Również w związku z miesiącem propagandy pływania wygłoszono 15 komunikaków informacyjnych.

Rozgłośnie regionalne, niezależnie od programu ogólnopolskiego, nadawały komunikaty lokalne na podstawie materiałów otrzymywanych od Okręgów P. Z. P.

c). Zarząd P. Z. P. zaprosił redaktorów działów sportowych stołecznych dzienników na specjalną konferencję w sprawie miesiąca propagandy i ogólnej działalności Zarządu P. Z. P. Na konferencję tę na ogólną ilość 36 zaproszonych przybyło zaledwie czterech dziennikarzy. Prasa prowincjonalna natomiast ustosunkowała się do akcji Zarządu bardzo przychylnie, zamieszczając artykuły opracowane przez prowincjonalnych działaczy.

d). Międzyrozgłośniowe zawody pływackie pomyślane zostały jako zakończenie miesiąca propagandy pływania. Zawody odbyły się we wszystkich miastach rozgłośniowych Polskiego Radia (Warszawa, Łódź, Lwów, Kraków, Katowice, Poznań, Toruń i Wilno), a także w miastach gdzie rozgłośni nie ma jak np. Lublin, Bielsko, Andrychów. Organizację zawodów przeprowadził Zarząd P. Z. P. za pośrednictwem swoich Okręgów. Niestety, nie wszystkie Okręgi wykazały dostateczne zainteresowanie akcją Zarządu P. Z. P. W paru nawet wypadkach organizacją zawodów musiały się zająć miejscowe komitety W. F. i P. W. wraz z referatami sportowymi Polskiego Radia. To stanowisko niektórych Okręgów odbiło się ujemnie na wartości zawodów, gdyż frekwencja zawodów, organizowanych w ostatniej chwili była niedostateczna. Dla zwycięzców Zarząd P. Z. P. ufundował żetony i dyplomy. Polskie Radio ze swej strony ufundowało 3 cenne nagrody (odbiorniki radiowe).

Na terenie Okręgów Poznańskiego, Śląskiego, Krakowskiego i Lwowskiego, niektóre kluby z własnej inicjatywy, względnie z inicjatywy Okręgów P. Z. P. zorganizowały popularne zawody pływackie w ośrodkach pozbawionych klubów pływackich.

Teren okręgu	Ilość ośrodków w których organizowano zawody	Uwagi
Poznańskiego	11	
Śląskiego	4	
Krakowskiego	3	
Lwowskiego	3	

Zarząd Polskiego Związku Pływackiego początkowo opracował program miesiąca propagandy pływania w szerokim zakresie, jednak szczupłe środki finansowe zmusiły Zarząd do ograniczenia prac.

Zmniejszony program został zrealizowany całkowicie przez Zarząd P. Z. P. przy wydatnej współpracy Referatu Sportowego Polskiego Radia. Pewne niedociągnięcia w pracach ośrodków poszczególnych należy złożyć na karb braków organizacyjnych tych ośrodków.

Obraz akcji P. Z. P. w terenie jaki daje to sprawozdanie o tyle nie odpowiada stanowi faktycznemu, że nie wszystkie ośrodki prowincjonalne nadesłały materiały do sprawozdania mimo, że program miesiąca propagandy pływania realizowały. Sprawozdań nie nadesłały (za wyjątkiem zaledwie kilku organizacyj), Okręgowe Ośrodki W. F. i P. W., Miejskie Komitety W. F., oraz pokrewne nam instytucje jak kluby Związków: Kajakowego, Wioślarskiego i żeglarskiego. W klubach tych naogół akcja Zarządu P. Z. P. była realizowana.

Reasumując należy podkreślić, że rezultaty osiągnięte w czasie miesiąca propagandy pływania, który, jako pierwsza próba tego rodzaju, miał pewne niedociągnięcia, są zadawalające i stanowią zachętę do przeprowadzenia w roku przyszłym podobnej akcji, oczywiście w szerszy zakresie.

Ad e. Referat Odznaki Pływackiej prowadził p. mgr. Baranowski.

Odznaka pływacka jest, obok w tym roku ustanowionych stopni ratowniczych, jednym z najskuteczniejszych środków ekspansji i propagandy w kołach pływaków niesportowych. Dzięki niej spodziewamy się zjednać dla sportu pływackiego szerokie rzesze sympatyków i związać je z nami ścisłą więzią, niemal że wciągnąć ich do szeregów naszego Związku.

Odznaka mało rozpowszechniona, dopiero w ostatnim roku zaczęła się szerzej rozchodzić aczkolwiek jeszcze ciągle niedostatecznie.

Celem spopularyzowania, Zarząd P. Z. P. wydał nowy regulamin Odznaki Pływackiej, upraszczając manipulacje związane z jej uzyskaniem, koszt został obniżony do granic możliwości, przyczym związek zrezygnował z wszelkich możliwych z tego tytułu zysków; odznaka stanowi obecnie warunek uzyskania stopnia ratownika i dyplomu instruktora pływania; wreszcie została zawarta umowa z Polskim Związkiem Kajakowym, mocą której program odznaki pływackiej wszedł w skład prób na odznakę sprawności P. Z. K. Dzięki temu każdy posiadacz odznaki P. Z. K. może otrzymać odznakę P. Z. P., a posiadacz odznaki pływackiej jest zwolniony z próby pływania na odznakę P. Z. K.

R o k	Ilość nadanych odznak
1935	392
1936	431
1937	1288

Korzystamy z okazji aby podziękować Zarządowi P. Z. K. i p. Wiceprezesowi mjr. Włodzimierzowi Sekundzie jako głównym rzecznikom porozumienia.

Zestawienie na str. 10 ilustruje rozwój odznaki w ostatnich latach: Nadmienić należy, że do zwiększenia ilości nadanych odznak w dużym stopniu przyczynił się zorganizowany przez P. Z. P. miesiąc propagandy pływania.

Ad. f. Referat sportowy prowadził p. N. Czyż, Wiceprezes sportowy i Kapitan Związkowy P. Z. P.

Działalność referatu połączona ściśle z zawodami omówiona jest na innym miejscu tego sprawozdania.

IV. Praca biura P. Z. P.

Biuro załatwiało korespondencję wszystkich organów P. Z. P., prowadziło kartotekę zawodników, rejestr zawodów itp.

Wysłano ogółem 1381 (w ub. r. 1030) listów, otrzymano 1784 (w ub. r. 1449). Wydano 12 komunikatów o łącznej objętości 51 stron i kilka okólników.

Kierownikiem biura P. Z. P. był p. R. Sikorski, a od 1.XII. 37 r. p. Gerner Julian.

V. Okręgi P. Z. P.

Terytorium Polski podzielone jest na dziesięć Okręgów, a to:

1. Poznański — Poznań
2. Krakowski — Kraków
3. Lwowski — Lwów.
4. Lubelski — Lublin.
5. Łódzki — Łódź.
6. Poleski — Brześć n/Bugiem
7. Pomorski — Bydgoszcz
8. Śląski — Siemianowice.
9. Warszawski — Warszawa.
10. Wileński — Wilno.

Jak corocznie Zarząd P. Z. P. nawołuje Okręgi do ścisłej współpracy z władzami centralnymi. Niestety — nie wszystkie Okręgi doceniają w dostatecznej mierze ważność ścisłej współpracy z Zarządem i decydujący jej wpływ na rezultaty zamierzeń. Jest oczywistym, że wyniki pracy w kierunku rozwoju pływactwa, pojętego jak najszerzej, zależą nie tylko od aktywności pojedyńczych Okręgów, objawianej przeważnie sporadycznie, ale przede wszystkim od ciągłości pracy i łączności Okręgów z centralą. Ciągłość pracy winna zachodzić nie tylko na przestrzeni jednej kadencji, ale w ciągu szeregu lat. Niestety, nie ma Okręgu, któryby mógł się wylegitymować stałą ciągłością pracy. Przyczyn tego stanu należy szukać przede wszystkim w braku ustalonego programu pracy na dłuższy okres i braku ludzi do pracy.

Dotychczasową pracę Okręgów najogólniej można scharakteryzować jako „porywy" jednostek, a nie równą pracę zespołu.

Poza łącznością z organami władz P. Z. P. Okręgi winny najusilniej współpracować z Okręgowymi Urzędami W. F. i P. W., służącymi daleko idącą pomocą w myśl dyrektyw Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego. Właśnie celem ułatwienia tej współpracy terytoria Okręgów P. Z. P. pokrywają się z terytoriami Okręgowych Urzędów W. F. i P. W.

Ostanio wśród czynników państwowych daje się zauważyć duże zainteresowanie pływactwem. Moment ten należałoby umiejętnie wyzyskać dla rozwoju sportu.

Poniżej zamieszczamy krótką charakterystykę pracy każdego Okręgu, opracowaną na podstawie sprawozdań, nadesłanych przez Wydziały Okręgów.

Z ubolewaniem podkreślić jednak należy, że część Okręgów nie nadesłało w ogóle żadnych sprawozdań ze swej działalności za 1937 r., co wyraźnie potwierdza uwagę Zarządu P. Z. P., że Okręgi za mało doceniają konieczność stałej łączności i współpracy z Zarządem.

Sprawozdań nie nadesłały Okręgi:

Poznański,

Krakowski,

Lwowski,

Wileńsk i.

Podajemy więc krótką charakterystykę prac jedynie tych Okręgów, które nadesłały sprawozdania.

Lubelski Okręg P. Z. P.

Okręg wykazał dużą poprawę w pracy organizacyjnej, wyszkoleniowej i propagandowej. Ze względu na prawie zupełne zaniedbanie sportu pływackiego w tym okręgu (Okręg posiada tylko jeden klub). Wydział Okręgu kładł głównie nacisk na akcję propagandową pływactwa, urządzając szereg zawodów, w celu zainteresowania sportem pływackim szczególnie młodzieży. W zakresie wyszkolenia Okręg zorganizował szereg kursów pływackich, uwzględniając specjalnie młodzież. Zorganizowano zawody międzymiastowe Dęblin — Lublin w Lublinie, oraz ogólne międzyszkolne zawody pływackie na zakończenie sezonu.

Łódzki Okręg P. Z. P.

Okręg wykazał wybitną poprawę, dużą aktywność i sprawność organizacyjną, osiągając poważne rezultaty w dziedzinie wyszkolenia i propagandy pływactwa. Zorganizowano szereg zawodów o charakterze propagandowym oraz zawody międzynarodowe z udziałem Budapest Sport Egyesület.

Pomorski Okręg P. Z. P.

Okręg jeden z najstarszych w roku 1937 obchodził jubileusz 10 lecia pracy w sporcie pływackim. Wyniki pracy Wydziału Okręgu świadczą, że przy dobrej woli, inicjatywie i pracowitości można zrobić wiele pomimo szczupłości środków finansowych, braku pływalni i t. p.

Zorganizowano w Okręgu 18 zawodów z udziałem 809 zawodników, z których to zawodów ważniejsze były — Mistrzostwa Długodystansowe Polski, Międzyokręgowe Poznań — Pomorze, „Wpław przez Bydgoszcz", i trójmecz Bydgoszcz — Toruń — Grudziądz. Wyniki poszczególnych pływaków, w stosunku do lat poprzednich znacznie się poprawiły, co jest objawem pocieszającym. W zakresie wyszkolenia Wydział Okręgu wydatnie współpracował z Okręgowym Urzędem Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego i Miejskimi Ośrodkami W. F. w Bydgoszczy, Toruniu i Grudziądzu. W zakresie propagandy pływania zorganizowano czte-

rokrotnie zawody pływackie dla młodzieży, osiągając duże zainteresowanie sportem pływackim.

Warszawski Okręg P. Z. P.

Okręg nie wykazał w roku sprawozdawczym prawie żadnej działalności. Złożyło się na to wiele przyczyn. Pierwszą z nich był brak ludzi chętnych do pracy na terenie W. O. P. Z. P. Wywołało to w końcu interwencję P. Z. P., który rozwiązawszy władze okręgu powołał Komisarza. Komisarz mimo najlepszych chęci wiele zdziałać nie mógł. Kluby z rozmaitych przyczyn ułatwić pracy nie chciały i wszelkie wytyczne i zarządzenia komisarza puszczały mimo uszu. Wybór nowych władz dokonany po uprzedniej konferencji klubów, pozwala przypuszczać, że sytuacja ta ulegnie w niedalekiej przyszłości zmianie na lepsze.

W 1937 r. zorganizowano eliminacje do zawodów o nagrodę młodych, zimowe mistrzostwo okręgowe, letnie mistrzostwa okręgowe w pływaniu, skokach i waterpolo.

Śląski Okręg P. Z. P.

Okręg wykazał pewne postępy w pracy sportowej, jednak nie w takich rozmiarach, w jakich należało oczekiwać od Okręgu, mającego dużą ilość, w porównaniu z innymi okręgami, zawodników o wysokim poziomie sportowym i klubów dobrze zorganizowanych. W roku sprawozdawczym zorganizowano, poza lokalnymi zawodami, zawody międzyokręgowe „Warszawa — Śląsk" o Nagrodę Młodych, 8 dniowe zawody pływackie o nagrodę Komitetu Tygodnia Gór.

W zakresie wyszkolenia zorganizowano w okresie styczeń — kwiecień grupy treningowe zawodników poszczególnych klubów, co wydatnie podniosło formę zawodników. W zakresie propagandy pływania, ilość wydanych odznak pływackich w okręgu jest bardzo mała. Należy spodziewać się, że w roku przyszłym Okręg dołoży więcej starań w celu popularyzacji odznaki pływackiej na swoim terenie.

Na zakończenie tej, z konieczności, bardzo ogólnej charakterystyki pracy Okręgów, Zarząd P. Z. P. uważa za konieczne przedstawić Walnemu Zgromadzeniu pewną stronę działalności Wydziału Okręgu Śląskiego P. Z. P. Wyraziła się ona dwukrotnie bardzo ostrym konfliktem z Zarządem P. Z. P.

Pierwszy konflikt miał miejsce w maju ub. roku na tle pracy trenera amerykańskiego p. Stepp'a w Polsce. Całkowicie nieuzasadnione żale Wydziału Śląskiego wyraziły się w formie tak jaskrawej (uchwały protestacyjne, komunikaty w prasie i radio), tak niedopuszczalnej w pracy słopecznej, prowadzonej z poczuciem odpowiedzialności, iż Zarząd P. Z. P. stanął wobec przykrego problematu, czy nie należałoby zawiesić Wydział Śląski. Nie uczyniliśmy tego jednakże mając na uwadze niezaprzeczone zasługi sportu śląskiego i pragnąc dać przykład cnoty społecznej, umiejętności poświęcenia rzeczy małych dla celów wielkich. Konflikt ten zlikwidowany został pismem Zarządu P. Z. P. z dn. 29. V. 37 r., którego ustępy poniżej przytaczamy:

„Zarząd P. Z. P. uważa, iż podstawą, bez której nie może się rozwijać pełne i zdrowe życie sportowe, jest to co nazywamy „morale". Moralność ta uzewnętrznia się m. in.: w dyscyplinie organizacyjnej, poczuciu odpowiedzialności, odwadze cywilnej i wzajemnej lojalno-

ści. Cechami tymi musi odznaczać się każdy sportowiec, a tymbardziej ciała kierownicze organizacji.

W dniu 7. IV. b. r. nasz wiceprezes p. Czyż w rozmowie telefonicznej z prezesem tamt. Wydziału p. Berlikiem, zaproponował Śląskowi przyjęcie trenera amerykańskiego już w I okresie jego pracy, to zn. od 30 kwietnia b. r. Pan Czyż bynajmniej nie stawiał kategorycznego żądania, zaznaczając, że pragniemy tylko uniknąć zbyt wygórowanych kosztów pływalń w Warszawie. Pan Czyż prosił o spokojne rozważenie możliwości Śląska i danie odpowiedzi do dnia 20. IV. b. r.

W dniu 20. IV. b. r. p. Berlik w rozmowie z p. Czyżem zapewnił, że Śląsk będzie na czas przygotowany i w ten sposób wysłanie trenera zostało zdecydowane.

W dniu 21. IV. Zarząd P. Z. P. wysyła do tamt. Wydziału pismo, zawierające szereg ogólnych wskazówek co do pracy trenera, w którym to piśmie m. in. Zarząd zupełnie jasno formułuje sprawę finansowania kosztów pracy trenera, w zupełności nie obciążając nimi tamt. Wydziału.

Byliśmy skonsternowani i oburzeni, kiedy jeszcze przed otrzymaniem listu z tamt. Wydziału, dowiedzieliśmy się z radia i prasy jak fałszywie i złośliwie stanowisko nasze w tej sprawie zostało przedstawione.

Tego rodzaju metody postępowania tamt. Wydziału są dla nas nie zrozumiałe, Zarząd nie może pojąć jak to się da pogodzić ze znaną rzeczowością i prostolinijnością działaczy śląskich.

Zarząd P. Z. P. jest daleki od osądzania tego incydentu pod kątem jego osobistej godności jako władzy naczelnej zorganizowanego pływactwa polskiego, ale dla dobra wszystkich nam drogiego sportu pływackiego, ostrzegamy Wydział przed takim postępowaniem na przyszłość, — taka droga bowiem prowadzi tylko do rozbicia tego co zostało z takim trudem zorganizowane.

Zarząd P. Z. P. pragnie dać przykład tym razem, w jaki sposób należy dla celów wielkich poświęcać cele małe, małe ambicje i małe egoizmy".

Drugi konflikt nastąpił w grudniu ub. roku i trwa dotychczas. Mianowicie w szeregu dzienników stołecznych i śląskich pojawiły się krótkie, nie podpisane, ale niewątpliwie inspirowane sprawozdanie o przebiegu Ogólnego Zebrania Okr. Śląsk. P. Z. P. W sprawozdaniach tych podano, że Wydział Śląski wystąpił z szeregiem b. poważnych zarzutów przeciwko Zarządowi P. Z. P., oskarżając go m. in. o przekroczenie kompetencji, krzywdzeniu pływactwa śląskiego, wznowiono sprawę trenera amerykańskiego i w końcu uchwalono zbojkotować zimowe mistrzostwa pływackie.

Ponieważ w sprawach tych Zarząd nie otrzymał od Wydziału Śl. żadnych oficjalnych wiadomości, postanowiono pismem z dnia 16. XII. 37 r. wezwać Wydział do przysłania oficjalnego protokółu Ogólnego Zebrania.

Dopiero w dn. 10 stycznia Wydział Śląski zareagował na ponaglenie nasze, przesyłając do P. Z. P. protokół Ogólnego Zebrania odbytego dn. 11 grudnia 1937 r. wraz ze sprawozdaniem za ostatni rok pracy.

Z dokumentów tych wynika, że sprawozdania prasowe z przebie-

gu Ogólnego Zebrania Okręgu Śląskiego P. Z. P. były naogół prawdziwe.

Istotnie bowiem Sprawozdanie Wydziału Śląskiego przedstawione Ogólnemu Zebraniu przepełnione jest najrozmaitszemi zarzutami pod adresem Zarządu P. Z. P.

Najistotniejsze są jednak dwie sprawy:

1. Wznowienie sprawy trenera amerykańskiego, którą Zarząd P. Z. P. po swym piśmie z dn. 29 maja ub. r. miał prawo uważać za zlikwidowaną. I tutaj możemy zrozumieć, iż Wydział nie wykorzystawszy dla Śląska trenera amerykańskiego, usiłuje wytłumaczyć się i usprawiedliwić przed Ogólnym Zebraniem. Natomiast nie można uznać metody obrony w której, wybielając całkowicie siebie zwala się winę na Zarząd i doprowadza do uchwał godzących w postawy dyscypliny sportowej i organizacyjnej.

2. Przyjęcie i dopuszczenie do uchwalania wniosku nagłego, aby na znak prostestu przeciwko Zarządowi P. Z. P. nie brać udziału w zimowych mistrzostwach pływackich Polski jest demonstracją niebezpieczną, bo godzącą w samą istotę, w całą treść zadań i pracy P. Z. P.

Reasumując Zarząd P. Z. P. musi uznać wskazane powyżej fakty za działalność nie sportową, szkodliwą dla organizacji, i osłabiającą dyscyplinę.

VI. Kluby.

a) Ogólna ilość z podziałem na okręgi.

Okręg	Ilość Klubów		Przyjęto	Skreślono
	1936 r.	1937 r.		
1. Poznański	11	11	—	—
2. Krakowski	9	12	4	1
3. Lwowski	10	8	—	2
4. Lubelski	3	1	—	2
5. Łódzki	4	5	2	1
6. Pomorski	8	4	—	4
7. Śląski	15	14	2	3
8. Warszawski	18	16	1	3
9. Wileński	7	6	1	2
Razem	85	77	10	18

W ciągu roku 1937 przyjęto 10 nowych klubów w poczet członków P. Z. P., a skreślono 18, nie okazujących żadnej działalności sportowej i niepłacących składek w ciągu dwu ostatnich lat. Ogólna ilość klubów zrzeszonych w P. Z. P. wynosi 77, w tym jednak jest jeszcze pewna ilość klubów nieżywotnych.

Należy podkreślić brak dyscypliny klubów w stosunkach z Zarządem, niedostateczne interesowanie się komunikatami P. Z. P., nienadsyłanie sprawozdań z zawodów, zaleganie z opłatami na rzecz Związku — co w konsekwencji wywołuje zbędną korespondencję i obciąża i tak szczupły personel biura P. Z. P. nieproduktywną pracą.

Mamy nadzieję, że ten stan ulegnie w 1938 r. radykalnej poprawie, co niewątpliwie korzystnie odbiłoby się tak w pracy klubów, okręgów, jak i Zarządu P. Z. P.

VII. Zawodnicy:

Ogólna ilość zawodników zgłoszonych do P. Z. P.

Okręg	1935	1936	1937		Razem
			mężczyźni	kobiety	
Poznański	—	—	881	256	1.137
Krakowski	—	—	280	108	388
Lwowski	—	—	454	90	544
Lubelski	—	—	—	—	—
Łódzki	—	—	144	27	171
Pomorski	—	—	144	40	184
Śląski	—	—	491	169	660
Warszawski	—	—	950	251	1.201
Wileński	—	—	97	31	128
Razem	4.434	5101	3441	972	4.413

Ilość zawodników w stosunku do 1936 r. zmniejszyła się z powodu skreślenia przez Zarząd 18 klubów nie wykazujących żadnej działalności sportowej.

Lista dziesięciu najlepszych pływaków i pływaczek.

MĘZCZYŹNI.

100 m. stylem dowolnym.

1. Bocheński — Delfin 0:59,8
2. Karliczek I — EKS 1:02,9
3. Karpiński — A. Z. S. W-wa 1:05,6
4. Praski — E. K. S. 1:06,4
5. Leński —K. P. W. Pomorze 1:07,0
6. Pribe — Dąb 1:07,0
7. Jur — W. K. S. Grudziądz 1:07,1
8. Gumkowski — A. Z. S. W-wa 1:07,2
9. Paszkot — Cracovia 1:07,3
10. Kierysz — K. S. Z. O. 1:07,4

Średnio 1:05,8

200 m. stylem dowolnym.

1. Karliczek I — E. K. S. 2:22,9
2. Bocheński — Delfin 2:25,0
3. Jędrysik — T. P. G. 2:34,0
4. Paszkot — Cracovia 2:34,8
5. Kruczkowski — Unia 2:35,0
6. Jur — W. K. S. Grudziądz 2:35,2
7. Schwarz — E. K. S. 2:36,0
8. Maleszyński — Unia 2:37,5
9. Rouppert — Cracovia 2:38,2
10. Karpiński — A. Z. S. W-wa 2:39,0
Karliczek II — E. K. S.
Goldman — Hakoach

Średnio 2:33.8.

400 m. stylem dowolnym.

1. Karliczek I — E. K. S. [illegible]

2. Kruczkowski — Unia 5:40,2
3. Schwarz — E. K. S. 5:42,2
4. Jędrysik — T. P. G. 5:46,2
5. Karliczek II — E. K. S. 5:46,9
6. Jankowski — E. K. S. 5:47,6
7. Goldman — Hakoach 5:50,6
8. Hellwing — A. Z. S. Poznań 5:53,6
9. Barysz — Dąb 5:57,5
10. Heidrich — Dąb 5:57,5

Średnio 5:47,3

1500 m. stylem dowolnym.

1. Karliczek I — E. K. S. 22:44,5
2. Schwarz — E. K. S. 23:28,6
3. Karliczek II — E. K. S. 23:42,2
4. Jankowski — E. K. S. 24:12,0
5. Barysz — Dąb 24:24,0
6. Scholz — E. K. S. 24:47,8
7. Goldman — Hakoach 24:48,6
8. Kruczkowski — Unia 24:52,0
9. Steuer — Hakoach 24:59,0
10. Lisewski — H. C. P. 25:23,7

Średnio 24:20,3.

100 m. stylem klasycznym.

1. Heidrich — Dąb 1:18,8
2. Mezrycki — ż. A. S. S. 1:20,6
3. Rusin — E. K. S. 1:21,0
4. Kot III — Pogoń 1:22,0
5. Wesołowski — W. K. S. Poznań 1:22,8
6. Maszner — A. Z. S. W-wa 1:24,7
7. Nowicki — P. Z. L. 1:25,2
8. Günther — Ł. K. S. 1:25,5
9. Swistuń — Y. M. C. A. Kraków 1:25,8
10. Woźnicki — P. Z. L. 1:26,2

Średnio 1:23,3.

200 m. stylem klasycznym.

1. Heidrich — Dąb 2:53,2
2. Rusin — E. K. S. 2:57,2
3. Wesołowski — W. K. S. Poznań 3:04,8
4. Kot III — Pogoń 3:05,0
5. Mezrycki — ż. A. S. S. 3:07,2
6. Günther — Ł. K. S. 3:08,7
7. Rudzisz — A. Z. S. Warszawa 3:10,1
8. Nowicki — P. Z. L. 3:11,0
9. Woźnicki — P. Z. L. 3:11,1
10. Jarecki — Dąb 3:11,4
Domagała — T. P. G.

Średnio 3:06,0.

100 m. stylem grzbietowym.

1. Karliczek I — E. K. S. 1:14,6
2. Jastrzębski — A. Z. S. W-wa 1:18,4

3.	Lenert — A. Z. S. W-wa	1:21,4
4.	Kot II — Pogoń	1:21,9
5.	Machowski — Dąb	1:22,4
6.	Kowalski — Cracovia	1:22,5
7.	Szelest — Cracovia	1:23,8
8.	Lisewski — H. C. P.	1:24,0
9.	Schwarz — E. K. S.	1:24,4
10.	Zydek — K. P. S.	1:24,6

Średnio 1:21,7.

300 m. stylem zmiennym.

1.	Heidrich — Dąb	4:29,7
2.	Kot II — Pogoń	4:36,0
3.	Lenert — A. Z. S. W-wa	4:40,7
4.	Karliczek II — E. K. S.	4:47,2
5.	Widera — K. P. S.	4:52,4
6.	Kot III — Pogoń	5:55,0
7.	Gamoń — Pogoń	6:07,5
8.	Reinert — Hasmonea	6:29,0
9.	Chorzewski — Pogoń Lwów	6:51,2

KOBIETY.

100 m. stylem dowolnym.

1.	Kratochwilówna — A. Z. S. W-wa	1:17,0
2.	Dawidowiczówna — Hakoach	1:17,5
3.	Banaszewska — Delfin	1:21,6
4.	Matterówna — Dąb	1:22,0
5.	Brendlówna — Sokół Grudziądz	1:24,3
6.	Stawska — Unia	1:24,4
7.	Szczerbówna — Lechia	1:25,2
8.	Hallierówna — E. K. S.	1:25,4
9.	Piotrowiczówna — A. Z. S. Wilno	1:27,2
10.	Pastorówna — Hakoach	1:27,7

Średnio 1:23,2.

400 m. stylem dowolnym.

1.	Kratochwilówna — A. Z. S. W-wa	6:28,6
2.	Dawidowiczówna — Hakoach	6:42,0
3.	Banaszewska — Delfin	6:49,0
4.	Stawska — Unia	7:04,8
5.	Matterówna — Dąb	7:07,4
6.	Pastorówna — Hakoach	7:07,4
7.	Lewandowska — A. Z. S. W-wa	7:25,6
8.	Leitgeberówna — P. T. P.	7:31:1
9.	Hallierówna — E. K. S.	7:31,8
10.	Mantheyówna — P. T. P.	7:45,2

Średnio 7:09,3.

100 m. stylem klasycznym.

1.	Bollówna — E. K. S.	1:35,8
2.	Niedobecka — T. P. G.	1:37,2
3.	Kaźmierczakówna — Unia	1:38,6
4.	Szumiłowska — Sokół Grudziądz	1:39,7
5.	Klemińska — Unia	1:39,9

6.	Kudlińska — Unia	1:41,5
7.	Kandlówna — Hakoach	1:41,8
8.	Boberowa — Pogoń	1:42,0
9.	Mantheyówna — P. T. P.	1:42,2
10.	Ziółkowska — K. P. W. Pomorze	1:42,3

Średnio 1:40,1.

200 m. stylem klasycznym.

1.	Bollówna — E. K. S.	3:23,2
2.	Niedobecka — T. P. G.	3:30,0
3.	Szumiłowska — Sokół Grudziądz	3:33,6
4.	Kaźmierczakówna — Unia	3:34,5
5.	Kudlińska — Unia	3:35,8
6.	Mantheyówna — P. T. P.	3:38,0
7.	Klemińska — Unia	3:38,4
8.	Boberowa — Pogoń	3:41,4
9.	Kandlówna — Hakoach	3:42,2
10.	Frischlerówna — Hakoach	3:45,2
	Zeligerówna — Ż. A. S. S.	

Średnio 3:36,2.

100 m. stylem grzbietowym.

1.	Banaszewska — Delfin	1:31,2
2.	Dawidowiczówna — Hakoach	1:39,3
3.	Pastorówna — Hakoach	1:39,4
4.	Szczerbówna — Lechja	1:41,7
5.	Klemińska — Unia	1:42,7
6.	Kowalska — Ł. K. S.	1:45,0
7.	Niedobecka — T. P. G.	1:45,4
8.	Horówna — Czarni	1:46,8
9.	Pioszczykówna — Dąb	1:48,0
10.	Kudlińska — Unia	1:48,1

Średnio 1:42,7.

300 m. stylem zmiennym.

1.	Szczerbówna — Lechja	5:46,4
2.	Pastorówna — Hakoach	6:04,3
3.	Glaserówna — Hakoach	6:26,4

VIII. Imprezy sportowe.

W ciągu roku 1937 zorganizowano na terenie Polski następujące zawody:

1. O Mistrzostwa Polski — 1,
2. O Mistrzostwa Zimowe Hali Krytej — 1,
3. O Mistrzostwa Okręgów — 9,
4. O Mistrzostwa Długodystansowe — 1,
5. O Nagrodę Młodych — 1,
6. Międzymiastowe — 2,
7. Międzyokręgowe — 5,
8. Zwykłe i propagandowe — 121,
9. Międzynarodowe — 6.

Oprócz tego zorganizowano:

10. Tournée Drużyny Polskiej po Węgrach.

11. Trening zawodników w różnych ośrodkach pod kierunkiem amerykanina Howarda Steppa.

12. Obóz treningowy waterpolo pod kier. węgra Lajosa Rajki.

Ad 1. *Mistrzostwa Polski.* Zarząd PZP zorganizował w roku ubiegłym M. P. w pływaniu i skokach w Bielsku, przy współpracy Śląskiego Okręgu i pomocy Magistratu m. Bielska w dniach 24, 25 i 26 lipca 1937 r. i waterpola w różnych ośrodkach kraju w ciągu sezonu letniego.

Tabela porównawcza wyników Mistrzów Polski.

Konkurencja	wynik mistrza			wynik mistrzyni		
	1935 r.	1936 r.	1937 r.	1935 r.	1936 r.	1937 r.
100 m. st. dowolnym	1:03,2	1:01,9	1:01,8	1:21,5	1:21,0	1:17,0
200 m. „ „	2:25,9	2:21,4	2:22,9	—	—	—
400 m. „ „	5:29 0	5,22:0	5:30,7	6:54,0	6:31,2	6:28,6
1500 m „ .,	22:52 6	21:43 4	22:44,5	—	—	—
100 m. st. klasycznym	1:24.0	1:19,5	1:19,9	1:37,0	1.36,8	1:35,8
200 m. „ „	3:03,0	2:57.2	2.54,1	3:26,0	3:29,0	3:23,2
100 m. nawznak	1:19,3	1:17,8	1:20 2	1:38,3	1:34,0	1:31,2
skoki trampolinowe	122,82	137,57	122,38	58.98	51,24	70,—
„ wieżowe	89,16	89,83	105,60	31,84	29,35	31,32

Jak z tabeli widzimy, wyniki mistrzyń we wszystkich bez wyjątku konkurencjach znacznie się poprawiły. Nie można niestety tego powiedzieć o wynikach mistrzów, które jednak w końcu sezonu letniego uległy znacznej zmianie na lepsze. Bocheński ustalił czas na 100 m. niżej minuty, Heidrich pobił swoje reokrdy na 100 i 200 m. stylem klasycznym. (Patrz „Lista 10-ciu najlepszych pływaków"). Odnośnie listy 10-ciu najlepszych, stwierdzamy z zadowoleniem, że obejmuje ona cały szereg nowych nazwisk, przeważnie młodych zawodników.

Ad 2. *Mistrzostwa Zimowe Hali Krytej.* Zorganizowane po raz pierwszy od chwli istnienia Związku i przez Związek subsydjowane. Impreza była poprzedzona przez zimowe Mistrzostwa Okręgów i przeprowadzona sprawnie we Lwowie dnia 6 i 7 marca 1937 r. przez Lwowski Okręg P. Z. P. Wywołała znaczne zainteresowanie w okręgach i klubach i należy ją zdaniem Zarządu kontynuować w przyszłości.

Ad 4. *Mistrzostwa Długodynstansowe,* — subsydiowane przez PZP. Przeprowadził sprawnie dnia 29.VIII. 37 r. Pomorski Okręg PZP. Wyścig ten na 5000 m na torze długości 1250 m ukończyło 10-u zawodników i jedna zawodniczka. Czas mistrza 1.45,38.

Ad 5. *Nagroda Młodych.* Impreza zapoczątkowana również poraz pierwszy i subsydjowana przez P. Z. P. Należy kontynuować ją nadal, gdyż daje bodźca do pracy, nadzieii naszego pływactwa, tj. młodym.

Ad 9. *Zawody Międzynarodowe.* Celem ożywienia sezonu zimowego i podniesienia poziomu naszego w-pola, P. Z. P. zaprosił na tuornée po Polsce drużynę jednego z czołowych klubów węgierskich B. S. E. — Budapeszt. Spotkania odbyły się na pływalniach krytych we Lwowie, Krakowie, Łodzi i Warszawie. Impreza wykazała raz jeszcze, że w spotkaniach indywidualnych możemy skutecznie walczyć

z średnią klasą europejską, natomiast musimy zwrócić specjalną uwagę na podniesienie poziomu w-polo. Impreza wywołała wielkie zainteresowanie w całym kraju.

Ad 10. *Tournee drużyny polskiej na Węgrzech.* Dwukrotne zaproszenie węgrów do Polski w latach 1935 i 1937 i gościnne przyjęcie zgotowane gościom zagranicznym u nas spowodowało zaproszenie drużyny naszej w składzie 11 osób na tournée po Węgrzech, co było wydarzeniem dużej wagi. Osiągnięto pierwszorzędne wyniki w pływaniu i podniesiono znacznie poziom naszych czołowych waterpolistów. Na pochwałę zasługuje zachowanie się całej drużyny, pełne ofiarności sportowej, stosującej się bez zastrzeżeń do zarządzeń kierownictwa. Startowano w ciągu dni 10 tj. od 2. do 13. VIII. 37 r. jedenaście razy. Z sukcesów należy w pierwszym rzędzie zanotować uzyskany przez Kazimierza Bocheńskiego po raz pierwszy czas niżej minuty na 100 m. stylem dowolnym (0.59,8), oraz nowy rekord Ewalda Heidricha 2.53,2 na 200 m. stylem klasycznym.

Drużyna w-polowa na 6 spotkań przegrała 4, jedno zremisowała, jedno zaś wygrała. Przyjmując pod uwagę wysoką klasę węgierskich przeciwników wyniki te należy uważać jako dodatnie. Drużyna była przyjmowana we wszystkich ośrodkach, szczególnie zaś w Keczkemet z niebywałą wprost gościnnością i serdecznością i cały czas znajdowała się pod troskliwą opieką kierownika B. S. E. p. Lajosa Rajki, który zmontował całą imprezę.

Ad 11. *Praca trenera amerykańskiego Howarda Steppa.* Dzięki wydatnej pomocy materialnej i współpracy PUWF i PW zorganizowano na terenie Polski treningi pod kierunkiem jednego z najwybitniejszych specjalistów amerykanina Howarda Steppa:

w ciągu maja — w okręgu krakowskim,
czerwiec — lipiec — w Warszawie,
sierpień — na obozie w Andrychowie,
wrzesień — w Poznaniu.

Projektowany trening w okręgu Śląskim nie doszedł do skutku, gdyż okręg ten w ostatniej chwili zrzekł się przyjęcia p. Steppa, czym przysporzył Związkowi wiele kłopotów i stratę materialną. Praca p. Stepa odbywała się w asyście naszych trenerów i instruktorów i miała wielkie znaczenie dla rozwoju prawidłowego, stylowego pływania w Polsce. Wobec braku miejsca nie możemy w tym sprawozdaniu podać szczegółów i spostrzeżeń p. Steppa, które wymieniony omówił wyczerpująco w memoriale do P. Z. P. Zaznaczamy jednak, że p. Stepp okazał się pierwszorzędnym nabytkiem, zarówno pod względem wiadomości fachowych, jakoteż sumienności i znajomości psychiki zawodnika. Aczkolwiek praca p. Steppa w Polsce w 1937 r. dała już widoczne rezultaty musi być jednak traktowana jako praca przedwstępna i jest rzeczą konieczną sprowadzenie tego wybitnego trenera do Polski i na rok 1938, na okres letni — czteromiesięczny. Oczywiście jest to możliwe tylko w razie przychylnej decyzji i pomocy materialnej P. U. W. F. i P. W.

Ad 12. *Obóz waterpolowy* zorganizował PZP w CIWF w okresie od 1—20.XII. 1937 r. dzięki poparciu P. U. W. F. i P. W. Treningi odbywały się pod kierunkiem trenera honorowego węgra p. Lajosa Rajki. Na obozie zakwaterowano 10 zawodników zamiejscowych, dojeżdżało zaś 14 zawodników warszawskich, czyli ogółem trenowało

24 osoby. Obóz spełnił swe zadanie w zupełności. Dzięki wydatnej pracy p. Rajki i zawodników została podniesiona znacznie technika gry naszych czołowych waterpolistów, co umożliwi w roku bieżącym organizowanie poważnych imprez tej pięknej gałęzi sportu pływackiego.

Wskazania na rok 1938.

Jak z powyższego sportowego sprawozdania wynika rok 1937 był przełomowym, gdyż zapoczątkował wykonanie bardzo obszernego planu pracy, która musi być w dalszym ciągu jaknajenergicznej kontynuowana, aby pływactwo polskie dosięgło wkrótce poziomu europejskiego.

Działy wyszkolenia, ratownictwa i propagandy zostały omówione w tym sprawozdaniu na innym miejscu. W dziedzinie czysto sportowej ustępujący Zarząd zaleca:

1) sprowadzenie w sezonie zimowym drużyny węgierskiej na tournée po Polsce; pertraktacje są w toku;

2) wznowienie międzypaństwowego meczu z Austrią o nieco zmienionym programie niż w roku 1936;

3) wysłanie ekspedycji na mistrzostwa Europy w Londynie; pertraktacje w toku;

4) zorganizowanie w sezonie letnim tournée drużyny polskiej po Węgrzech, Rumunii, Grecji i Turcji; pertraktacje w toku;

5) organizowanie jaknajczęstszych zawodów międzyklubowych i międzyokręgowych (w pierwszym rzędzie meczu Śląsk — Warszawa), Mistrzostw Zimowych Hali Krytej i Nagrody Młodych;

6) sprowadzenie na okres letni 4-o miesięczny trenera amerykańskiego p. Steppa (z uwzględnieniem trenowania skoków);

7) wydanie książki p. Steppa o pływaniu i skokach, którą wymieniony napisał w Polsce i ofiarował P. Z. P. (tłumaczenie dokonane);

8) sprowadzenie na okres 3-tygodniowy trenera p. Rajki przed Londynem.

Wszystkie te zamierzenia będą wykonalne jedynie w tym wypadku, jeżeli uzyskają aprobatę i będą poparte materialne przez P. U. W. F. i P. W. Doświadczenia jednak lat ubiegłych, wykazały tak wielkie zainteresowanie P. U. W. F. i P. W. sportem pływackim, że spodziewać się należy, że zamierzenia Związku będą przez P. U. W. F. i P. W. poparte w całej rozciągłości.

Jednocześnie ustępujący Zarząd wzywa okręgi pływackie i kierowników klubów do większej inicjatywy, energii i karności. Bez tych czynników w pracy sportowej, jak również bez entuzjazmu w tej pracy, pływactwo polskie nie stanie szybko na należytym poziomie.

Na zakończenie sprawozdania wyrażamy nasze głębokie przeświadczenie, że obrady tegorocznego Walnego Zgromadzenia P. Z. P. toczone będą w poważnej i harmonijnej atmosferze, a w wyniku swoim posuną pływactwo polskie wydatnie wzwyż i wszerz.

Za Zarząd:

Sekretarz
(—) inż. H. Kaczorowski, kpt.

Prezes:
(—) S. Machowicz, płk.

SPRAWOZDANIE
z działalności Wyższej Komisji Dyscyplinarnej P. Z. P.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna została wybrana na Walnym Zgromadzeniu Polskiego Związku Pływackiego w dniu 7 lutego 1937 r. w następującym składzie:

Przewodniczący — Dr. I. Raskin.
Vice-Przewodniczący — Kpt. M. Hampl.
Sekretarz — Adw. T. Raabe.
Członkowie — Radca B. Domosławski, Dr. K. Libera, Adw. M. Chęciński, Inż. R. Rejs.

W czasie ostatniej kadencji W. K. D. urzędowała w niezmienionym składzie.

W myśl art. 77 i 78 statutu P. Z. P., Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozpatruje: a) jako druga instancja odwołania od orzeczeń Okręgowych Komisji Dyscyplinarnych, b) jako instancja pierwsza i ostateczna sprawy dyscyplinarne członków P.Z.P. i Okręgów P.Z.P.

W roku sprawozdawczym W. K. D. załatwiła 5 spraw. W czasie sporządzenia niniejszego sprawozdania tj. w końcu grudnia 1937 r. dwie sprawy znajdowały się w toku załatwienia.

Sekretarz — Przewodniczący

(—) T. Raabe — *(—) I. Raskin.*

Sprawozdanie Finansowe Polskiego Związku Pływackiego za 1937 rok.

Zarząd Polskiego Związku Pływackiego obrany na rok 1937 otrzymał do wykonania preliminarz budżetowy o charakterze warunkowym, gdyż realizowanie zamierzeń w projektowanych ramach uzależnione było od wysokości subwencji Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

Ponieważ Zarząd P. Z. P. postawił sobie zaraz na początku swojej działalności szeroki program pracy organizacyjno-sportowej, propagandowej i wyszkoleniowej i uzyskał na te cele środki przekraczające znacznie ramy uchwalonego przez poprzednie Walne Zgromadzenie preliminarza budżetowego na 1937 r., jest rzeczą oczywistą, że ram tego preliminarza przestrzegać nie mógł. Z tego powodu zarówno po stronie wpływów jak i wydatków preliminarz zwyczajny i nadzwyczajny w wykonaniu został przekroczony.

Załączony bilans i sprawozdanie z wykonania budżetu za 1937 r. ilustrują wyczerpująco stronę finansową działalności Zarządu za ubiegłą kadencję.

Podkreślić należy, że o ile praca sportowa Związku uzależniona być musi od subwencji państwowych, o tyle bieżące wydatki na utrzymanie biura P. Z. P. powinny być pokryte z regularnych dochodów Związku. Tymczasem dochody te nie wystarczają na pokrycie nawet najskromniejszych wydatków administracyjnych, wskutek wielkich zaległości w opłacaniu składek i innych należności Związku ze strony klubów. Dlatego też ustępujący Zarząd P. Z. P. wysuwa jako *konieczność warunek dokładnego i punktualnego wywiązywania się klubów z zobowiązań wobec Związku* i należytego zrozumienia zasady, że składki i inne należności stanowią podstawę finansową Związku.

Rok 1937 przeszedł pod znakiem trenera Stepp'a. Odbiło się to

oczywiście na działalności finansowej i gospodarczej Związku, gdyż większość wydatków w budżecie nadzwyczajnym poszło na ten cel.

O ile chodzi o imprezy sportowe, to Mistrzostwa Polski organizowane w 1937 r. w Bielsku na Śląsku przyniosły 500 zł. dochodu, a pod względem organizacyjnym stały na należytym poziomie.

Gorzej pod względem finansowym wypadły zawody z udziałem Węgrów w kwietniu 1937 r. oraz tournée naszej drużyny po Węgrzech w sierpniu 1937 r. Koszty sprowadzenia Węgrów oraz koszty wysłania naszych zawodników na Węgry znacznie przewyższyły dochody z tych imprez i przyniosły deficyt. W roku 1937 zostały pokryte wszystkie zaległe zobowiązania z 1936 r. i obecnie P. Z. P. długów nie posiada. Posiada natomiast zaległe należności od Okręgów i Klubów.

Układ preliminarza budżetowego na 1938 r. pozostawiono bez zmiany ,tj. z podziałem na budżet zwyczajny i nadzwyczajny.

Pierwszy obejmuje stałe bieżące wydatki wegetacyjne i pokryty jest w zasadzie stałymi dochodami Związku, drugi obejmuje wydatki związane wyłącznie z działalnością sportową Związku i pokryty będzie z subwencji Państwowego Urzędu W. F. i P. W. Wykonanie preliminarza nadzwyczajnego posiada zatem charakter warunkowy, a preliminarz ten może być zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie tylko ramowo, gdyż wydatki muszą być dostosowane do rozmiaru subwencyj, których wysokość nie jest w tej chwili znana.

Wydatki wegetacyjne Związku podniesiono o 840 zł. ze względu na znaczne wzmożenie działalności Związku i wyższe za tym wydatki na utrzymanie biura. W związku z tym ustępujący Zarząd proponuje uchwalenie dodatku do składek w wysokości 50%.

Niedobór preliminarza zwyczajnego w kwocie 1.850 zł. będzie pokryty z przydzielonych w 1938 r. subwencyj.

Wiceprezes Administracyjny
(—) Z. Machinko mjr. int.

Załączniki:

Bilans za 1937 r.
Rachunek działalności.
Preliminarz budżetowy na 1938 r. z objaśnieniami.

Bilans

Polskiego Związku Pływackiego na dzień 31 grudnia 1937 r.

Stan czynny:

1. Kasa		293,17
2. P. K. O.		4.621,28
3. Dłużnicy		
a) kluby	665,45	
b) okręgi	1.917,26	
c) różni	445,—	3.027,71
4. 6% Pożyczka Narodowa		200,—
5. Statuty		708,—
6. Karty zgłoszeń		45,—
7. Legitymacje		17,50
8. Zaświad. na ulg. przej. kol.		74,20
9. Ruchomości		1.326,60
10. Odznaki pływackie		75,20
		10.388,66

Stan bierny:

1. Wierzyciele		
a) kluby	45,40	
b) okręgi	9,69	
c) różni	82,25	
d) kluby za kaucje	360,—	497,34
2. Fundusz Rezerwowy		9.891,32
		10.388,66

Zestawienie wpływów i wydatków i sprawozdanie z wykonania budżetu za 1937 rok.

	Treść	Wykonanie zł	Budżet zł	Plus zł	Minus zł
A.	**BUDŻET ZWYCZAJNY.**				
	Dochody:				
	Dz. I. Zwyczajne.				
1	Składki	1.693,90	1.800,—	—	106,10
2	Wpisowe	125,—	600,—	—	475,—
3	Karty zgłoszeń	527,56	750,—	—	222,44
4	Różne	445,—	300,—	145,—	—
	Razem:	2.791,46	3.450,—	145,—	803,54
	Dz. IV. Propaganda.				
1	Odznaki pływackie	2.364,49	—	—	—
2	Statuty	162,67	—	—	—
	Razem:	2.527,06	1.500,—	1.027,06	—
	Dz. VI. Zawody.				
1	Mistrzostwa Polski	500,—	200,—	300,—	—
	Dz. VII. Zaległe należności				
1	Od klubów	1.265,95	250,—	1.015,95	—
2	Od okręgów	225,60	200,—	25,60	—
3	Od osób trzecich	269.40	800,—	—	530,60
	Razem:	1.760,95[1]	1.250,—	1.041,55	530,60
	Razem:	7.579,47	6.400,—	2.513,61	1.334,14
	Wydattki.				
	Dz. I. Wydatki admin.				
1	Personel				
	a) kierownik biura	1.775,—	1.500,—	275,—	—
	b) maszynistka	310,—	300,—	10,—	—
	c) buchalter	90,—	360,—	—	270,—
	d) woźny	560,—	480,—	80,—	—
2	Świadczenia społeczne	221,30	300,—	—	78,70
3	Dodat. wynagr. person.	110,—	100,—	10,—	—
4	Utrzymanie biura				
	a) komorne i światło	770,—	840,—	—	70,—
	b) sprzątanie	130,—	120,—	10,—	—
	c) telefon	322,86	350,—	—	27,14
5	Wydatki kancelaryjne				
	a) mater. piśmienne	583,20	350,—	233,20	—
	b) porto	450,26	450,—	—,26	—
	c) abonament pism	48,50	60,—	—	11,50
6	Składki	150,—	300,—	—	150,—
7	Przejazdy i podróże	85,50	100,—	—	14,50
	Razem:	5.606,62	5.610,—	618,46	621,84

	Treść	Wykonanie	Budżet	Plus	Minus
		zł	zł	zł	zł
	Dz. IV. Propaganda.				
1	Odznaki pływackie	2.312,10	1.500,—	812,10	—
	Dz. VII. Zaległe zobowiąz.	997,38 2)	150,—	847,38	—
	Razem:	8.916,10	7.260,—	2.277,94	621,84
	1) w tym 753 zł. odpisano jako nieściągalne				
	2) w tym 743,28 odpisano jako umorzone				
B.	**BUDŻET NADZWYCZAJNY.**				
	Dochody				
	Dz. III. Ratownictwo.				
1	Subwencje	—	1.320,—	—	1.320,—
	Dz. IV Propaganda.				
1	Sprzedaż wydawnictw	—	600,—	—	600,—
2	Subwencje	28.180,—	—	28.180,—	—
	Razem:	28.180,—	1.920,—	28.180,—	1.920,—
	Wydatki				
	Dz. II. Wyszkolenie.				
1	Trenerzy	13.308,81	2.200,—	11.108,81	—
2	Obóz waterpolo	1.336 30	1.700,—	—	363,70
3	Obóz kondycyjny	3.470,94	1.250,—	2.220,94	—
4	Kurs instrukt. nauczycieli.	1.413,95	—	1.413,95	—
	Razem:	19.530,—	5.150,—	14.743,70	363,70
	Dz. III. Ratownictwo.				
1	Kursy ratownicze	—	1.320,—	—	1.320,—
2	Podróże instruktorów	—	880,—	—	880,—
3	Wydatki organizacyjne	157,35	440,—	—	282,65
	Razem:	157,35	2.640,—	—	2.482,65
	Dz. IV. Propaganda.				
1	Druk instrukcji	—	600,—	—	600,—
2	Druk dyplomów	—	600,—	—	600,—
3	Zmiany statutu	—	100.—	—	100,—
4	Miesiąc propagandy	640.95	—	640,95	—
	Razem:	640,95	1.300,—	640,95	1.300,—
	Dz. IV. Zawody.				
1	Deficyt	3.215.74	1.750,—	1.565,74	—
	Razem:	23.544,04	10.840.—	16.950,39	4.146,35

Zestawienie	Dochody	Wydatki
Budżet zwyczajny	7.579,47	8.916.10
Budżet nadzwyczajny	28.180,—	23.544,04
Razem:	35.759,47	32.460,14
Nadwyżka	—	3.299,33
Razem:	35.759,47	35.759,47

A. Preliminarz zwyczajny na 1938 rok.

Dochody:

Dz. I. Administracja.		
1. Składki	2.500	
2. Wpisowe	300	
3. Karty zgłosz.	600	
4. Różne	400	3.800
Dz. V. Propaganda.		
1. Odznaki pływackie i statuty	3.600	3.600
Dz. VI. Zawody.		
1. Mistrzostwa Polski	500	500
Dz. VII. Zaległe należności.		
1. Od klubów	300	
2. Od osób trzecich	250	550
Niedobór		1.850
Razem		10.300

Wydatki:

Dz. I. Administracja.		
1. Personel:		
a) Kier. Biura	2.160	
b) maszynistka	600	
c) woźny	480	3.240
2. Świadczenia społecz.	330	330
3. Utrzymanie biura:		
a) komorne	840	
b) sprzątanie	120	
c) telefon	350	
d) opał	100	
e) różne	150	1.560
4. Wydatki kancelaryjne:		
a) mat. piśmienne	350	
b) porto	450	
c) abonament pism	50	850
5. Przejazdy tramwaj.	120	120
6. Składki	300	300
Dz. V. Propaganda.		
1. Odznaki pływackie	3.600	3.600
Dz. VII. Zaległe zob.	200	200
Dz. VIII. Inwentarz.		
1. Uzupełnienie inwent.	100	100
Razem		10.300

B. Preliminarz nadzwyczajny na rok 1938.

Dochody:		Wydatki:			
Subwencje:		*Dz. II. Referat Organizacyjny.*			
P. U. W. F. i P. W.		1. Druki instrukcji i formularzy		600	
Samorządy	43.500	2. Podróże inspekcyjne		600	1.200
		Dz. III. Referat Wyszkolenia.			
		1. Trener zagraniczny		10.500	
		2. Instruktorzy krajowi		7.800	
		3. Obóz kondyc.		3.500	
		4. Obóz w-polo		1.700	
		5. Podróże instruktorów		500	24.000
		Dz. IV. Referat Ratownictwa.			
		1. Kursy ratownictwa		4.240	
		2. Manekiny		1.350	
		3. Mistrz. Polski w Ratown.		810	
		4. Wydatki organizacyjne		600	
		5. Podróże		500	7.500
		Dz. V. Referat Propagandy.			
		1. Miesiąc propagandy pływania i ratownictwa		2.100	
		2. Wydatki organizacyjne		500	
		3. Podróże		200	2.800
		Dz. VI. Zawody.			
		1. Zawody krajowe		1.000	
		2. Zawody międzynarodowe:			
		a) w kraju	2.000		
		b) zagranicą	5.000	7.000	8.000
Razem	43.500	Razem			43.500

OBJAŚNIENIA DO PRELIMINARZA BUDŻETOWEGO.

A. Budżet zwyczajny.

Dział I.

DOCHODY.

1. Składki — preliminowano 2.500 przyjmując 77 klubów należących do P. Z. P. i statutowe składki 50, 40, 30, 20 i 10 zł. rocznie, zwiększone o 50% dodatek.
2. Wpisowe — preliminowano na 300, przewidując przystąpienie do P. Z. P. 20 nowych klubów.
3. Karty zgłoszeń — przyjęto wpływ za 1.200 kat à 50 gr.
4. Różne przewiduje się wpływy z grzywien i procentów od dochodów z zawodów urządzanych przez Kluby i Okręgi.

Dział VI.

1. Przewiduje się dochód z mistrzostw Polski zł. 500.

Dział VII.

Preliminowane kwoty stanowią zaległe należności od klubów i osób trzecich, które to należności będą ściągane w 1938 r.

Niedobór zł. 1.850 stanowi różnicę między przewidywanymi dochodami a wydatkami. Niedobór ten przewiduje się pokryć z subwencji, gdyż innych źródeł dochodów P. Z. P. nie posiada.

WYDATKI:

Dział I.

1. Obejmuje wynagrodzenie personelu:
   a) kierownik biura — 180 zł. miesięcznie,
   b) maszynistka — 50 zł. miesięcznie,
   c) woźny — 40 zł. miesięcznie.
2. Obejmuje świadczenia społeczne za personel.
3. Obejmuje wydatki:
   a) na komorne, łącznie ze światłem à 70 zł. miesięcznie,
   b) sprzątanie lokalu biurowego à 10 zł. miesięcznie,
   c) opłata za telefon wg. przeciętnej rocznej nadliczbowych rozmów,
   d) opał do ogrzewania lokalu biurowego,
   e) drobne wydatki różne — jak reparacja i konserwacja sprzętu biurowego itp.
4. Wydatki na materiały piśmienne, porto, abonament pism przewidzianych według norm zużycia w latach ubiegłych.
5. Kwota 120 zł. — na przejazdy tramwajowe woźnego à 10 zł. miesięcznie — według wydatków w 1937 r.
6. Obejmuje składki do F. I. N. A., L. E. N. oraz Z. P. Z. S.

Dział V.

1. Kwota 3.600 zł. obejmuje wydatki na zakup odznak pływackich jest w całości przewidziana w dochodach i nie stanowi obciążenia budżetu.

Dział VII.

1. Kwota zł. 200 stanowi należności klubów i innych z powodu nadpłat i niewyrównanych rachunków.

Dział VIII.

1. Kwota 100 zł. przewidziana jest na uzupełnienie inwentarza biurowego i sportowego P. Z. P.

B. Budżet nadzwyczajny.

DOCHODY.

W dochodach przewiduje się wpływ jedynie z subwencji, gdyż w budżecie nadzwyczajnym żadnych źródeł dochodów P. Z. P. nie posiada. Realizacja budżetu nadzwyczajnego, będącego wyrazem istotnej pracy P. Z. P. opiera się wyłącznie na subwencji z kredytów Państwowego Urzędu W. F. i P. W.

WYDATKI:

Dział II.

1. Obejmuje wydatki na uaktualnienie kartoteki zawodników, instruktorów i sędziów, druk instrukcyj i różnych druków.
2. Koszty wyjazdów inspekcyjnych w teren — 15 wyjazdów à 40 zł.

Dział III.

1. Obejmuje koszty utrzymania trenera zagranicznego:

a) Koszty podróży z U. S. A. i z powrotem	1.312,50 zł.
b) Pobory za 4 miesiące pracy	6.300 — „
c) Podróże w Polsce	250 — „
d) Pobory asystentów — tłumaczy	1.500 — „
e) Przejazdy kolejowe zawodników	250 — „
f) Utrzymanie zawodników	600 — „
g) Różne — nieprzewidziane wydatkti	287,50 „
	10.500 — zł.

2. Uposażenie stałego instruktora pływania w P. Z. P. do pracy na teren całej Polski à 350 zł. i instruktorki à 300 zł. miesięcznie.
3. Projektuje się urządzenie obozu kondycyjnego dla 30 zawodników — utrzymanie i przejazdy kolejowe.
4. Projektuje się urządzenie 3 tyg. obozu waterpolowego dla 20 zawodników — utrzymanie i przejazdy kolejowe.
5. Zwrot kosztów podróży instruktorów.

Dział IV.

1. Projektuje się urządzenie dwu dwunastudniowych kursów ratownictwa dla 20 instruktorów. Koszt jednego kursu — utrzymanie, kwatery, przejazdy kolejowe, pływalnia — 2.120 zł.
2. Przewiduje się kupno dziewięciu manekinów dla nauki ratowania, à 150 zł. za sztukę.
3. Koszt urządzenia pierwszych mistrzostw Polski w ratownictwie.
4. Wydatki organizacyjne — druki, legitymacje, dyplomy, odznaki ratownicze.
5. Koszty podróży w sprawach organizacyjnych ratownictwa.

Dział V.

1. Koszty urządzenia miesiąca propagandy pływania i ratownictwa przez P. Z. P. w 1938 r.
2. Wydatki organizacyjne — druki, porto i różne nieprzewidziane.
3. Podróże w sprawach propagandy pływactwa i ratownictwa.

Dział VI.

1. Wydatkti, względnie subsydia na zorganizowanie zawodów Mistrzostwo Juniorów, Nagrody Młodych, Mistrzostwa Zimowe w 1938/39 r.
2. Przewidywany deficyt z zawodów międzynarodowych urządzonych w kraju, oraz koszty wysłania drużyny na mistrzostwa Europy w Londynie i tournée drużyny polskiej na Węgrzech, w Turcji, Rumunii, Grecji i Jugosławii.